

ΚΑΡΑΜΕΛΛΑΙΣ.

Εἶχα τὴν ἐορτὴν μου.

Μεταξὺ ἄλλων ἐδέχθην τὴν ἐπίσκεψιν χαριεστᾶτης δεσποινίδος.

Μὲ τὰς εὐχὰς τῆς προσέθεσεν μέσῳ τῶν ῥοδαλῶν χεϊλέων τῆς :

— "Ο, τι ἐπιθυμεῖτε !

— Προσέχετε, δεσποινίς, νὰ μὴ ἐκτίθεσθε παρὰ πολὺ !

Ἐκηρύχθησαν ἅγιοι οἱ ὅποιοι πρὶν μαρτυρήσουν ἦσαν κακοῦργοι;

— Βέβαια.

— Σὺν τοὺς ὑπὲρ πλούτους οἱ ὅποιοι πρὶν κάμουν τὸ κόλπο τῶν διὰ τινος νομίμου ἀτιμίας, ἦσαν πτωχοί.

— Σωστό.

— "Ε! τότε οἱ ἅγιοι εἶναι οἱ χρυσοκάνθαροι τοῦ οὐρανοῦ καὶ μὴ πρὸς κακοφανισμόν του μόλον τοῦτο.

ΛΕΒΙΔΗΣ ΚΑΙ ΒΕΡΟΥΤΙΑΝΟΙ.

Μυθολογοῦσι περὶ τῆς φώκης ὅτι διὰ νὰ κορέσῃ τὴν πείν᾽ τῆς ξεκκοκαλίζει ὀλίγα τῶν τέκνων τῆς καὶ θρηνεῖ παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ Νεῖλου ἐπὶ τῶν λειψάνων τοῦ ἀποτροπαίου γεύματός τῆς. Ἡμεῖς οὐτε τὴν εἶδομεν, οὐτε εἰς τὸν Νεῖλον εἵυεθα ποτὲ, ἀλλὰ τὴν εἰκόνα ζωντανὴν τὴν εἶδομεν ἐδῶ προχθές. Φώκη ἦν ὁ Λεβίδης, πείνα τὰ μικρὰ μίση του, τέκνα οἱ δισχίλιοι περίπου ἐκλογεῖς οὓς διέγραψεν ἐκ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, ὄχθη τοῦ Νεῖ-

λου ἡ Ἐφημερίς, θρῆνοι ἡ διατριβίτσα του, καὶ λείψανα γεύματος οἱ Βερουτιανοὶ του.

Καὶ προσπαθεῖ ὁ Βουλευτὶςκος νὰ πείσῃ τοὺς διαγραφέντας ὅτι ἐνδιαφέρεται περὶ αὐτῶν, τοῖς δίδει ὁδηγίας περὶ τοῦ τί θὰ κάμουν μετὰ δύο μῆνας διὰ νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τὸν Μάϊον, ἀφοῦ οὐδὲ λέξιν τοῖς εἶπεν ὅταν ἔπρεπε νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ, πῶς νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ μητρῶν τῶν ἀρρένων οἱ διαγραφέντες ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου ὡς μὴ ἐγγεγραμμένοι ἐκεῖ.

Καὶ λοιπὸν ἡ δὲν γνωρίζει τὸν νόμον, ὁ δοκησίσοφος βουλευτὶςκος μας ἡ ἐπίτηδες ἀφῆκε καὶ παρῆλθεν ὁ χρόνος ὁ ἀρμόδιος, ὅπως ἐξακολουθήσουν οἱ Βερουτιανοὶ ἐξω τῶν καταλόγων.

Διότι ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ ὅτι οἱ ἄγοντες ἡλικίαν ἀπὸ τοῦ 21—40 ἔτους δὲν ἐγγράφονται εἰς τὸ μητρῶν τῶν ἀρρένων δι' ἀπλῆς πρὸς τὸν Δήμαρχον δηλοποιήσεως, ὡς ἐσφαλμένως αὐτὸς ἐν τῇ 5 § τῆς διατριβῆς του συμβουλευεῖ, ἀλλὰ δι' αἰτήσεως πρὸς τὸ συνελθὸν πρὸ μηνός, κ. Λεβίδη, στρατολογικὸν συμβούλιον ὡς τὸ ἄρθρον 30 τοῦ στρατολογικοῦ νόμου ὀρίζει, καὶ ὡς ἀξιεπαίνως λίαν ἡ Νέα Ἐφημερίς εἰδοποίησε τότε τοὺς συμπολίτας μας.

Ἀλλὰ σεῖς τότε ἐσιωπήσατε, κ. Λεβίδη, ἴσως ἀγνοῶν τὸν νόμον, ἴσως ἐκ προθέσεως, ὅπερ πιθανώτερον, καὶ ἀφῆκατε νὰ παρέλθῃ ἡ νόμιμος εὐκαιρία καὶ τώρα συμβουλευέτε τὰ θύματά σας τοὺς Βερουτιανούς, ὅτι πρέπει πάλιν νὰ δηλώσωσι τὴν ἡλικίαν των ἐν τοῖς μητρώοις τῶν ἀρρένων τοῦ δήμου Ἀθηναίων, ἀφοῦ ἔπρεπε νὰ γνωρίζετε ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦ στρατολογικοῦ νόμου οὐδεὶς ἄλλος—σὰς τὸ λέγομεν καὶ πάλιν—ἐκτὸς τοῦ συνελθόντος ἡδὴ στρατολογικοῦ συμβουλίου ἔχει δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸ μητρῶν τῶν ἀρρένων καὶ συμβουλευέτε λοιπὸν τώρα μιὰ τρύπα ὅτῳ

Ὅσakis ὅπλον ἀντηχεῖ στοῦ "Ολυμπού τὰ μέρη,

Μετὰ πατάγου ἀντηχεῖ τ' ὄνομα Σιρασκέρη,

Δὲν εἶνε τόπος σπηθαμὴ εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ μέρη,

Ποῦ τοῦ ποδός μου προφανὲς τὸ ἔχνο νὰ μὴ φέρῃ.

Ἀνάποδα τὰ εἶπα, ἀλλὰ δὲν πειράζει.

Ὡς κύματ' ἀλλεπάλληλα ἀφρίζοντος πελάγους,

Οἱ τοῦρκοι ἐναντίον μας ἐφώρουν μὲ πατάγους,

Κάτω δηλαδὴ, στὴ μάχῃ τοῦ Ἀσπροποτάμου.

Ἐγὼ τοὺς ἄλλους ἀκολουθῶν κ' ἐπόμενος κατόπιν,

Τῶν ἄλλων συμπολεμιστῶν ἐξαίφνης ἀπικόπην.

Χίλια ξίφη κατ' ἐμοῦ ἀνορθωμένα ἦσαν,

Ἀντεμαχώμην, ἐσφαζα, ἐπάλαια μὲ λύσσαν,

Ὅτε στὴν τρομερὰν σφαγὴν μοῦ θραύεται ἡ σπάθη,

Κ' οἱ τοῦρκοι ὅλοι χάνονται στῶν ποταμῶν τὰ βάθη.

.....

ὦ, αἶμα αἶμα ἔπια καὶ εἶδα ν' ἀνατεῖλῃ,

Τὴν ἀνεξαρτησίαν μας μὲ ἐρυθρὰ τὰ χεῖλη,

Καὶ αἶμα, αἶμα πανταχοῦ καὶ πάλιν ρέον αἶμα,

Καὶ αἶμα τοῦρκου νὰ ἰδῇ τὸ ἐσχατό μου βλέμμα.

Φρρρμπίζ. Μωρὲ ἕκαμα γιὰ θεατρίνος πρώτης. "Ἀμ ἕκαμα καὶ δύο μῆνας προγραμματοκολλητῆς στὴ κομπά-

νια τοῦ Ἀλεξιάδη, στὴ παράστασι μάλιστα τῶν Ἀθλίων, ποῦ θάσταξε τρεῖς ἡμέραις, εἶχα λάβει μέρος καὶ εἰς τὸν πόλεμον τῶν ὁδοφραγμάτων, σοῦ τράβηξα καραμπίνα ποῦ πῆγε ἀντάρκα, ἐτσουρούφλησα μάλιστα καὶ τὰ μαλλιά ἐνὸς κομπάρσου. . . Ἐχω κάμει τέρατα καὶ σημεῖα, καὶ ἂς μὴ μὲ πιάνῃ τὸ μάτι σου.

Δὲν ἦτο κατὰστάσις αὐτῇ, οὐδ' ἦτο δυνατόν ἡ φοβερὰ λίμα τοῦ Παλαύρα μου νὰ ὑποφερθῇ, τούτου δ' ἐνεκα ἡγέρθην πρὸς ἀναχώρησιν.

Ὁ πολέμαρχος ὅμως δὲν ἠννόει ν' ἀφήσῃ ν' ἀπέλθω, ἰσχυρίζομενος, ὅτι διέτρεχα κίνδυνον, καθόσον κατὰ παστρικά τσανάκια παρεμόνευον στὸν ἐλαιῶνα καὶ πολὺ πιθανὸν ἦτο νὰ μοῦ πάρουν τὴν κάππα. Ὁ κίνδυνος μ' ἠνάγκασε νὰ διαμεῖνω ἐπὶ τινος ἔτι ὥρας μετὰ τοῦ τρομεροῦ λιμαδόρου μου, μέχρις ὅτου οὗτος μετὰ τῶν ὁπαδῶν του περὶ τὰς χαρκαυγὰς ἐξεκίνησεν ἄδων εἰς Πειραιᾶ, ὅπου εὔρομεν καὶ τὸ ἐπίλοιπον φουσατο τῶν ἐθελοντῶν μπαρκαρίζομενον εἰς γολέτα τινα ἐν ἀταξίᾳ καὶ κατ' ὁμᾶδας.

Πρὸ τῆς θεᾶς τοῦ πρὸς ἀπόπλουν ἐτοιμαζομένου πλοίου μοῦ ἐκόπησαν τὰ ἦπατα.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

Παληάνθρωπος.

νερό, ἀφοῦ τὸ μὲν ἄρθρον 30 τοῦ στρατολογικοῦ νόμου κελεύει ὅτι αἱ περὶ ἐγγραφῆς εἰς τὸ μητρώον αἰτήσεις ἀπευθύνονται πρὸς τὸ στρατολογικὸν συμβούλιον, σεῖς δὲ παραπέμπετε τοὺς συμπολίτας σας εἰς τὴν δημαρχίαν, εἰς ἀναρμοδίαν δηλαδὴ ἀρχὴν, ἥτις εἰς μὲν τοὺς ἰδι-
κούς της αἰτοῦντας θὰ γίνῃ ὑπηρέτης καὶ θὰ τὰ ἀπο-
στείλῃ αὐτὴ πρὸς τὸ στρατολογικὸν συμβούλιον, ἀφοῦ
δὲ τοὺς ἔχει ὡς ταπεινωμένους ἐτοίμους, εἰς δὲ τοὺς μὴ
φίλους σας, κ. Λεβίδη, δὲν θὰ εἴσθε ὑπόχρεως νὰ δώ-
σητε λόγον, διότι ἀναρμοδίως ὑπέβαλον εἰς τὴν δημαρ-
χίαν τοιαύτας αἰτήσεις. Καὶ οὕτω ὅσοι εἶναι ἐγγεγραμ-
μένοι εἰς τὸ τευτεράκι τῶν ἐχθρῶν σας δὲν θὰ εἶναι καὶ
πάλιν ἐκλογεῖς. Καὶ ὅταν ἐκεῖνοι θὰ φωνάζουν, πάλιν θὰ
τοὺς λέγητε τί φταῖμε ἐμεῖς, τὸ στρατολογικὸν συμβού-
λιον φταίει, ἐμεῖς μάλιστα σὰς ἐκάμαμε τὴν χάριν νὰ
τὰ στείλωμε ὅλα μαζί, ἀλλ' αὐτὸ δὲν σὰς ἐνέγραψε. Τί νὰ
σὰς κάμωμε; Στὸ χέρι μας ἦτανε; Ἄν ἦταν ἔστω χέρι
μας, τότε μάλιστα νὰ εἴχατε παράπονον. Εἶδες τὸν Γ.
τὸν Δ. (αὐτοὶ θὰ ἦναι φίλοι σας) τὸν ἐνέγραψε.

Ἀλλὰ, κύριε Λεβίδη, σὰς ὑπενθυμίζομεν καὶ πάλιν
διατὶ δὲν εἰδοποιήσατε τοὺς συμπολίτας σας, ὅταν πρὸ
μηνὸς συνήρχετο τὸ στρατολογικὸν συμβούλιον, ὡς ἐκα-
μεν ἡ Νέα Ἐφημερίς.

Blowitz.

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῳ

Palace of Westminster.

House of Commons.

(Συνέχεια τῆς ἀριθ. 265).

Ἡ Συνεδρίασις κηρύττεται, καὶ ἐν μέλος τοῦ Κοινο-
βουλίου ἐγείρεται, καὶ ἀφαιροῦν τὸν πῖλον, ἀπευθύνει ἐκ
τῆς θέσεως τοῦ μίαν ἐπερώτησιν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν
Ἐξωτερικῶν. Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Βουλῇ βῆ-
μα δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' ὅλα τὰ εἶδη τῶν συζητήσεων γί-
νονται ἐξ αὐτῆς τῆς θέσεως τῶν μελῶν, ὧν ἡ μόνη ὑπο-
χρέωσις εἶναι νὰ ἐγείρωνται καὶ ν' ἀφαιρῶσι τὸν πῖλον.
Μόνον ἡ Κυβέρνησις, καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἀντιπολιτεύ-
σεως, ὄντες πλησίον τῆς Τραπεζῆς τῶν Γραμματέων, δύ-
νανται νὰ προχωρήσωσι μέχρις αὐτῆς καὶ ἐκεῖθεν ν' ἀπευ-
θύνωσι τὰς ἀγορεύσεις των. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερι-
κῶν, ὁ Εὐγενὴς Γράμβιλλ, καθὰ Λόρδος, δὲν δύναται νὰ
παρακαθῇ εἰς τὰς Συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς τῶν Κοι-
νοτήτων. Καὶ διὰ τοῦτο ἀναλαμβάνει τὴν πρὸς τὴν ἐπε-
ρώτησιν ἀπάντησιν ὁ Σὶρ **Κάρολος Δέλκ.** Ὁ ὑφυπουρ-
γὸς οὗτος τῶν Ἐξωτερικῶν ἐγείρεται, πλησιάζει τὴν τρά-
πεζαν, ἀφαιρεῖ τὸν πῖλόν του ὃν θέτει ἐπ' αὐτῆς, στη-
ρίζει ἐπὶ ἐνὸς βιβλίου τὴν δεξιάν του, καὶ μετ' εὐγλωτ-
τίας, δυνάμειος λόγου, καὶ χάριτος σπανίας ἐκτυλίσσει
τὴν ἀπάντησιν. Εἶναι μᾶλλον νέος, φέρει γενειάδα μέ-
λαιναν, βραχεῖαν, ἐπιμελῶς δισκευασμένην, κυκλικῶς
πρὸς τὰ κάτω. Τὸ βλέμμα του εἶναι πλήρες γοργότητος,
αἱ κινήσεις πλήρεις ἐνεργείας, καὶ ἡ φωνὴ του πλήρης
σθένους καὶ διαυγείας. Ἐχει μέλαιναν κόμην ἐκλείπου-

σαν σχεδὸν ὑπὲρ τὸ μέτωπον καλυπτόμενον ὑπὸ τινῶν
παρὰλλήλων λωρίδων τριχός. Ἡ ἐκφρασίς του εἶναι ἀ-
βίαστος, αἱ λέξεις του διαδέχονται ἀλλήλας μετ' ἐκπλη-
κτικῆς εὐχερείας, καὶ ἔχει ἐν τῇ ἀγορεύσει του τὸ ἀό-
ριστον ἐκεῖνο πειστικὸν ὕφος, ὅπερ ἀποκτῶσι τινὲς ῥή-
τορες καὶ ὅπερ δίκην πειστικῆς μηχανῆς ἀναγκάζει ἀ-
κουσίως νὰ παραδέχῃται τις καὶ τὰς παραλογωτέρας
τῶν ἰδεῶν. Μόλις περαιώνει τὴν ἀπάντησιν του, καὶ ἐ-
πανευρίσκει τὸ ἐδῶλιόν του, ἑτέρα ἐπερώτησις τὸν
προκαλεῖ νὰ ἐγερθῇ. Μετὰ τὴν εἰς αὐτὴν ἀπάντησιν τὸν
προκαλεῖ ἑτέρα, καὶ ἀλληλοδιαδόχως ἐν ἀρκετῷ χρονικῷ
διαστήματι, ἠναγκάσθη νὰ δώσῃ διασαφήσεις καὶ ν' ἀ-
ναπτύξῃ ἐξηγήσεις ἐπὶ δεκάδος ἐπερωτήσεων ἀφορωσῶν
τὸ πολυάσχολον ὑπουργεῖον ὅπερ ἀντιπροσώπευεν ἐν τῇ
αἰθούσῃ ἐκείνῃ, καὶ περιστρεφόμενων περὶ τὴν πολιτικὴν
κατάστασιν, καὶ τὰ διπλωματικὰ μυστήρια ὅλης τῆς
Εὐρώπης. Καὶ δὲν κατεπονέετο ὁ θαυμασιὸς ἀνὴρ, καὶ
δὲν ἐστείρευσεν ἐν αὐτῷ ἡ πηγὴ τῆς εὐγλωττίας καὶ
τῶν ἐπιχειρημάτων, ἀλλ' ἀβιάστως, ὑπομονητικῶς, ἐπι-
χειρηματικώτατα, ἀνέλυε τὰ πάντα ἐκτυλίσσων σπανίαν
μνήμην καὶ ἐκπληκτικὴν διάνοιαν. Ἐπὶ τέλους ἡ εὐγε-
νὴς διανοητικὴ πάλῃ του λήγει, καὶ φέρων τὸ λευκότα-
τον μανδύγιόν του ἐπὶ τοῦ καθίδρου μετώπου του, ὁ
στιβαρὸς ὑφυπουργὸς κάθηται εἰς τὴν ἄκρην του, ἐνῶ
ὁ Πρωθυπουργὸς, ἀφίνει τὴν ἀναπαυτικὴν του στάσιν
ὅπως κλίνων ὀλίγον πρὸς τὰ ἑμπρὸς τὸν διίδῃ, καὶ τῷ
πέμψῃ ἐνθάρρυντικώτατον μειδίαμα κ' ἐπιδοκιμαστικώτα-
τον νεῦμα.

* * *

Αἱ ἐπερωτήσεις ἤδη λαμβάνουσιν ἄλλην διεύθυνσιν,
καὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ταχυδρομείων.
(Postmaster General). Ὁ ὑπουργὸς οὗτος εἶναι εἰδὸς τι
πολιτικοῦ Μίλτωνος. Εἶναι ἐντελὲς τυφλὸς καὶ ἐν τού-
τοις διευθύνει μετὰ σπανίας δεξιότητος ὁλόκληρον ὑ-
πουργεῖον ἔχων ὡς μόνον βοηθὸν τὴν εὐγενῆ σύζυγόν του.
Αὐτὸς καὶ μόνος ὁ λόγος ἤρκεσεν ὅπως αἰσθανθῶ μεγί-
στην συμπάθειαν καὶ ἐνδιαφέρον βαθὺ ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐκτὸς
τῆς ἐλλείψεως τῶν ὀφθαλμῶν του, τοὺς ὁποίους κατὰ
τύπον καλύπτει διὰ μελανῶν διόπτρων, εἶναι ἐν γένει
καταβεβλημένος καὶ ἀσθενής. Τὸ πρόσωπόν του καλύ-
πτεται ὑπὸ ὠχρότητος συμπαθητικῆς, οἱ χαρακτῆρες
του εἶναι ἰσχυροὶ καὶ αἱ κινήσεις του προδίδουσι καταπό-
νησιν. Καὶ ἐν τούτοις αἱ ἀπαντήσεις του εἶναι πλήρεις
δυνάμειος, καὶ ἡ φωνὴ του ἀκμαιοτάτη. Ἐκπλήττομαι
δὲ παρατηρῶν ὅτι ὁ ἀσθενὴς ἐκεῖνος ὁργανισμὸς περιέ-
χει τόσον ἰσχυρὸν πνεῦμα, καὶ ὅτι τοσαύτη αἴγλη δια-
νοίας πλημμυρεῖ τὴν ἀόμματον φύσιν τοῦ κ. **Φώσετ,**
οὗτινος ἡ ἐξασθένησις φαίνεται μεγαλειτέρα ἀπέναντι
τοῦ Ἡρακλείου παραστήματος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρα-
τιωτικῶν, ὅστις κάθηται παρ' αὐτόν. Ὁ κ. **Τσαϊλδερς,**
εἶναι εἰδὸς γηραλέου ἀθλητοῦ. Ἐχει στῆθος εὐρύτατον,
καὶ πρόσωπον εὐσκαρὸν καὶ ῥοδαλώτατον, στολιζόμενον
ὑπὸ πυκνῆς, κανονικῆς, χιονώδους γενειάδος. Ὅταν
ἠγέρθη ν' ἀπαντήσῃ εἰς μίαν ἐπερώτησιν, ἀνέλαβε τὸ εὐ-
σταθὲς καὶ προκλητικὸν ὕφος ὁμηρικοῦ μαχητοῦ, ἡ δὲ
σθεναρὰ, βροντώδης, καὶ ἀλύγιστος φωνὴ του, ἀγορεύον-
τος, ἠδύναντο νὰ δικαιώσωσιν ἐπὶ πλέον τὴν ἄνω παρα-
βολήν. Προτάσσει τὰ ἐπιχειρήματα σαφῆ καὶ ἄνευ πε-
ριπλοκῶν ὡς ἐπιτήδειος ξιφομάχος αἰχμὴν τοῦ ξί-
φους του, καὶ καταφέρει τὰς ἀπαντήσεις του στιβαρὰς